

De orgelgalerij

Oorspronkelijk was het orgel het instrument van de wereldlijke heersers. Met de kroning van Karel de Grote deed het z'n intrede in de kerkdienst en werd het tot symbool van de Heer in de kerk.

Ondanks de overwegend kritische houding tegenover orgelmuziek, bijvoorbeeld ook van Luther, werd het orgel in de zeventiende eeuw het instrument voor de begeleiding van de gemeentezang. Tegenwoordig spelen daarbij ook blazers, gitaarmuzieken geluidsopnamen een rol.

De toren

Boven het orgel bevindt zich de 60,5 m hoge toren van de Simenoniskerk, die hoog boven Minden uitsteekt. Van hieruit roepen vijf klokken de geschiedenis van Gods toewijding in herinnering en nodigen ze de mensen uit tot kerkgang en bezinning.

Vier klokken stammen uit de twintigste eeuw en waren een gift van de gemeente van de Dom. Alle klokken luiden ook voor de naburige katholieke St. Mauritiuskerk. De inscriptie van de hoogste klok komt uit een gebed van Jezus: OPDAT ZIJ ALLEN EEN ZIJN.

Het Simeonsvenster

Als u het koor verlaat, ziet u rechts een gebrandschilderd raam met een ander motief uit het Lucasevangelie. Het hoort nog bij het kerstverhaal uit het tweede hoofdstuk.

Veertig dagen na de geboorte van het kind brengen Josef en Maria twee duiven naar de tempel. Bij de ingang ontmoeten zij twee hoogbejaarde mensen: Simeon en Hanna.

Simeon had Gods belofte gekregen dat hij niet zou sterven zonder Hem te zien, die de wereld genezing en heil zou brengen. Hij herkent deze Heiland in het kind Jezus en neemt het in zijn armen.

Met zijn dankgebed neemt men ook nu nog afscheid van de voorbije dag:

Heer, laat nu uw dienaar in vrede gaan ...

Simeon von Trier (overleden op 1 juni 1035)

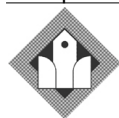
De kerk is echter naar een heilige met de naam van de bijbelse Simeon genoemd.

Simeon werd geboren in het grieks georiënteerde Syracuse, ging naar school in Constantinopel, werd gids voor pelgrims in Jeruzalem en trad later in in het huidige Catharijnenklooster bij de Sinai.

Vanuit Antiochië bereikte hij via Rome en Rouaan Trier. Hij begeleidde Poppo, de bisschop van Trier, op een pelgrimstocht naar Jeruzalem. Na hun terugkeer liet Simeon zich als kluisenaar inmetelen in de Porta Nigra.

De uit Trier stammende stichter van de Simeonskerk, deken Ico, bracht de verering van St. Simeon naar Minden.

De open kerk St. Simeonis

De open kerk St. Simeonis is onderdeel van het initiatief "Open kerken" van de Evangelische Kerk van Westfalen.

Zij is elke werkdag vanaf 10.00u geopend. Vanaf 16.00u tot de eindoverdenking om 18.00u is een geestelijke aanwezig. Zo wil zij een plaats bieden voor stilte en persoonlijk gebed.

Omdat zij echter niet meer in gebruik is als gemeentekerk is haar onderhoud, zelfs haar behoud als kerk, in groot gevaar. Bij de uitgang ziet u daarom een collectebus.

Indien u het behoud van de Simeonskerk zou willen steunen, danken we u daarvoor hartelijk.

We zijn natuurlijk ook blij met een donatie in de vorm van een overschrijving naar:

Spendenkonto KK Minden 40 000 648
Sparkasse Minden-Lübbecke (BLZ 490 501 01)
O.v.v. 'Offene Kirche St. Simeonis'

Februari 2005

J. Mackenbrock · Pastor van de Open Kerk St. Simeonis

KORTE KERKGIDS

offene kirche
ST. SIMEONIS

HARTELIJK WELKOM in de Open Kerk St. Simeonis te Minden! Neemt u gerust de tijd om de sfeer van het gebouw te proeven. Als u op één van de banken in het koor gaat zitten, hebt u goed zicht op de glas-in-lood-ramen en kunt u ze op uw gemak bekijken.

De ramen links en rechts van het altaar vertellen over menselijke afwending (afkeer) en toewending (toeneiging).

De verloren zonen

Op het linker raam is het verhaal van de verloren zonen afgebeeld. Het staat in het Lucas evangelie, hoofdstuk 15.

De jongere van de twee zonen had zich van zijn vader afgekeerd, om zijn eigen leven te leiden. Toen hij zijn erfdeel verkwist had, keerden alle mensen zich van hem af. Hij kon alleen nog varkens hoeden en jaloers zijn op hun voedsel.

Hij keert terug naar zijn vader. Met de staf van de varkenshoeder in de hand werpt hij zich voor hem neer, om weer opgenomen te worden.

De vader grijpt zijn hand en tilt hem op. Hij maakt hem weer tot zijn zoon.

Hooghartig kijkt de oudere zoon over beiden heen; voor zijn gevoel is deze vaderlijke liefde onterecht.

De barmhartige Samaritaan

Het rechter raam vertelt het verhaal van de barmhartige Samaritaan. Het staat eveneens in het Lucas evangelie, in hoofdstuk 10.

Op de voorgrond ligt een man op de grond, slachtoffer van alledaags geweld. Rovers hebben hem overvallen en halfdood geslagen.

Op de achtergrond staan twee mannen van aanzien, bezig met hun eigen belangen. Ze hebben de gewonde man gezien, maar zich niets van hem aangetrokken. Zonder enig teken van medeleven gaan zij hun eigen weg.

Alleen een buitenlander uit Samaria ziet de gewonde man en onderbreekt zijn reis. Met medelijden in zijn ogen keert hij zich naar hem toe en helpt hem overeind. Hij verzorgt hem en zal voor zijn verdere genezing zorgen.

Kruisiging en Opstanding

De schilderijen van de altaar-opbouw midden op het koor beschrijven de kruisiging en het tot leven wekken van Jezus Christus. Lucas schrijft hierover in hoofdstuk 23 en 24 van zijn evangelie.

Bij de kruisiging bereikt de afkeer van de mensen van God haar hoogtepunt. Zij doden Hem, die de liefde Gods in eigen persoon is. De afkeer, de 'af-zonde-ring' van God wordt uitgedrukt in het woord "zonde"; *Christus is omwille van onze zonden heengegaan.*

Maar hoewel de mensen zich van God afkeren, keert Hij zich niet van hen af. Het bovenste schilderij met het tot leven wekken van de gekruisigde toont Zijn blijvende toewijding.

Geschrokken keren de wachters die de dode in het graf moesten houden zich af. Door licht omstraald en met het vaandel van triomf in de hand verrijst Christus tot een nieuw leven: *en omwille van onze gerechtigheid tot leven gewekt.*

De éne God als drie-eenheid

De éne God ontmoet ons mensen als ondeelbare drie-eenheid. In het middelste raam hoog boven het altaar is dat uitgebeeld:

Helemaal boven is de zegenende hand van de Vader en Schepper, links ervan de Zoon in de gedaante van het offerlam, dat zijn bloed laat stromen in de kelk en tegelijk het triomfvaandel draagt. Rechts ernaast staat de duif, teken van Gods Geest, die bij de schepping over de wateren zweefde en ook nu nog mensen 'bevlogen' maakt.

De Simeonskerk

De beelden van afwending die in het koor zijn te zien, zijn ons bekend: afscherming, hoogmoed, ruzie en bruut geweld horen bij ons mensen tot het dagelijks leven en drukken er hun stempel op.

Daarom is het belangrijk dat de andere beelden niet over het hoofd gezien worden: de beelden van toegenegenheid, toewijding en liefde, de verhalen waarin mensen opgebeurd en genezen worden.

De Simeonskerk staat sinds 1214 als een openbaar monument in de stad Minden. Ze houdt de herinnering aan deze verhalen en beelden levend.

Voor veel burgers van Minden, vrouwen en mannen, is zij een plaats voor de bijbelse beelden van vertrouwen en hoop.

Zij is ook vandaag nog een plaats van herdenken en gebed. Hier roepen wij de drie-eenige God aan, die zich naar de vernederden en lijdenden toekeert.

Het altaar

Met haar glas-in-lood-ramen en schilderijen verkondigt de Simeonskerk Gods woord. Waar dit woord gehoord wordt en het brood des levens gedeeld, is Christus aanwezig.

Aan het altaar in het oosten - wat de windstreek is van zonsopgang en herrijzing - wordt de maaltijd gevierd, die Jezus Christus ingesteld heeft. Met brood en wijn nodigt hij alle mensen uit zich tot hem te bekeren en de gemeenschap met hem en met elkaar te vieren.

Het bronzen doopvont

De genegenheid van God is er voor alle mensen op de wereld. Dat komt ook tot uitdrukking in het doopbevel van Christus. U ziet het op het beweegbare deksel van het doopvont: GATH HEN IN DE GANZEN WELT UND LERET ALLE HEIDEN UNDE DOPET SE IM NAMEN DES VADERS DES SONS UNDE DES HILIGEN GEISTES.

Gods Geest, die in de doop tot de mensen komt, zweeft er boven in de gedaante van een duif.

Voor ons mensen betekent de doop levenslang een moment van beslissing: òf wij nemen de toewending van God in het geloof aan, òf wij keren ons van Hem af: WOL DAR GELOVET UNDE GEDOFT WART DE WART SELICH WERDEN. WOL AVERST NICHT GELOVET DE WART VORDOMET WERDEN. Zo staat het op de rand van het doopvont.

U ziet hier ook afbeeldingen van de vier evangelisten: Lucas met de stier als symbool, Marcus met de leeuw, Johannes met de adelaar en Mattheus met de engel.

De preekstoel

De preekstoel is de plaats in de kerk van waaruit de bijbelse beelden en verhalen tot leven kunnen komen. Vanuit het verhoogde preekgestoelte werd de preek gehouden, een openbare toespraak, die de oude teksten uit de bijbel voor de mensen van deze tijd begrijpelijk maakt.

Door de verplaatsing van de banken uit het schip van de kerk naar het koor, bevindt de preekstoel zich nu in de rug van de gemeente. Daardoor is het nu mogelijk om de preek voorin en op ooghoogte te houden.